

דמעה אחת קופאת בתהום סגדו"ן ודמעה אחת טובעת בתהום גיבל"א

בְּגִין דְּחֵמֵשׁ תְּהוּמֵי אַחֲרָנִין אֵינוֹן בְּיַמָּא רַבָּא. אֲבָל לָא

חֲשִׁיבִין בְּתַי אַחֲרָנִין ואלו השתי דמעות הנופלות דווקא אל

התהומות האלו הוא בגלל שמלבדם יש עוד חמשה תהומות אחרים בים הגדול שהם אינם

חשובים כשתי התהומות האלו, **וְכִיּוֹן דְּנַפְלֵי אֵינוֹן דְּמַעִין, קַפְּאֵן גּוֹ**

תְּהוּמֵי חָד. וְחָד אַטְבַּע גּוֹ תְּהוּמָא, דְּאַקְרִי גִילְבָּא [רי]

וכאשר אלו השתי דמעות נופלות אל הים הגדול אז דמעה אחת קופאת בתהום אחד הנקרא

סגדו"ן ודמעה אחרת טובעת בתוך התהום הנקרא גיבל"א ושם היא נמתקת.

ס"מ המזיק הראשון מארבעה אבות נזיקין בדמות שור

דְּתַתָּא גּוֹ שְׁמָרִים דְּחַמְרָא, דְּוִרְדֵּיין בִּישִׁין והנה למטה

מהקדושה יש שם שמרים של יין שהם שמרים רעים של קלי' נוגה (אמת

ליעקב), **נְפִיק חָד עֲרַעוּרָא מְקַטְרָנָא, מְזִיקָא קְדַמָּא** ומשם

יוצא מערער ומקטרג אחד הנקרא סמא"ל דקלי' נוגה והוא המזיק הראשון מד' אבות נזיקין

שהוא השור [ריא] שהוא קלי' נוגה, **וְאִיהוּ בְּרוּחָא דִּיּוֹקְנָא דְאַדָּם, פֶּד**

קָרִיב לְגוֹ קְדָשָׁא ויש בו רוח חיים וכאשר הוא מתקרב אל הקדושה אז יש בו

צורת אדם בסוד מוסיפים מחול על קודש אמנם כאשר הוא נפרד מהקודש הוא בדמות שור

(אמת ליעקב). **כִּיּוֹן דְּמַתְעֵבֵר מַתְמָן, וּבְעֵי לְנַחְתָּא לְתַתָּא,**

אור הרשב"י

[רי] המשך מאמר זה הוא לקמן בע"ב בד"ה [ריא] כדאיתא בב"ק פ"א מ"א ארבעה אבות

אזיל ובעי (מק"מ, נפש דוד).

נזיקין השור הכור המבעה וההבער.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לְאֵת־לְבָשָׁא בְּלִבוֹשָׁא לְנִזְקָא עֲלָמָא, נְחִית הוּא וְרִתִּיכּוּי
 ומכיון שהוא עובר ומתרחק מהקדושה והוא רוצה לרדת למטה בכדי להתלבש בלבושו
 שע"כ הוא יזיק את העולם אז הוא יורד יחד עם מרכבותיו. וּלְבִּוּשָׁא קְדָמָא
 דְּקָא נְקִיט תְּבִנִית שׁוּר, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר, והלבוש הראשון שהוא
 לוקח לעצמו הוא לבוש תבנית שור דהיינו שהוא בדמות שור. וְקְדָמָא לְנִזְיָקִין
 מְאִינּוֹן אַרְבַּע, שׁוּר אִיהוּ. וְאִינּוֹן אַרְבַּע אָבוֹת לְנִזְקָא
 עֲלָמָא והמזיק הראשון מאלו ארבעת אבות נזיקין הוא שור והם ארבעה אבות נזיקים
 כנגד ד' קלי' המזיקים את העולם שהם רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונוגה. וְכִלְהוּ
 תְּלָתָא אָבוֹת נִזְיָקִין, בַּר שׁוּר, פְּלָהוּ דִּילֵיהּ, והוא מושל על
 השלושה אבות נזיקין שתחתיו חוץ ממזיק השור שהכל בחינת המזיק הזה הוא בעצמו ממש
 (אמת ליעקב).

במעשה העגל המירו ישראל את השכינה בתבנית שור אוכל עשב

וְעַל דָּא פְּתִיב, ועל כך כתוב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת פְּבוֹדָם
 בְּתִבְנִית שׁוּר אוֹכֵל עֵשֶׂב דהיינו שהמירו ישראל במעשה העגל
 את הכבוד שלהם שהיא השכינה בתבנית שור שהוא עגל שבו התלבשה הקלי' של השור
 הזה. מֵהוּ אוֹכֵל עֵשֶׂב וקשה מה הכוונה אוכל עשב, הָא דְרִשִּׁינָן
 בִּיהּ. אֲבָל עֲקָרָא דְמִלָּה אלא כבר תירצנו את זה ופירשנו את זה הענין

במקום אחר [ריב] אבל עיקר הפירוש הוא מה שנבאר עכשיו, **מתמצית הלחם,**

אור הרשב"י

של בלעם, היה מגולגל בצומח, ולא היה לו עדיין תקון לעלות כבעל חי, מרוב זוהמת הרע אשר בו. ובלי ספק, כי הוא בחי' עליונה אשר בכל הסיגים שבשרש ההוא, ולכן יונס ויומברוס בני בניו, שהיו ראשי הערב רב כנודע, וכן הע"ר עצמם, כלם היו חפצים בתקונו, כי בעלייתו תהיה עלייה להם.

ויביטו ויבינו בקסמים שלהם, כי אין לו יכולת לעלות משם, אלא ע"י שיחמיו ישראל, ועי"כ תתגבר הקליפה, ותוכל להוציא את נפש בעור אביהם, מן בחי' הצומח. ויצורף לזה היות החטא הזה נעשת ע"י אהרן הכהן, קדוש ה'. ויצורף ג"כ לזה, היות בידם אותו טס של זהב, שכתוב בו עלה שור. ואז נתחכמו לעשות העגל ההוא של זהב הנקרא שור, ע"י הכשפים העצומים אשר בפיהם, המכחישים פמליא של מעלה, ונתחברו כל הסיועים הנז' יחדיו, של הקליפה והכשפים, והקדושה של כח אהרן, ושל השם הקדוש שעל הטס ההוא, שבו העלו את יוסף מן היאור ועי"כ, יצא משם שור הזהב, ובתוכו רוחניות וחיות, של נפש בעור אביהם, ועלה מצומח לחי, וקבלוהו עליהם למנהיג, שיודיעם עתידות וכל הצריך אליהם, וכל זה ע"י מה שהחמיו לישראל כנו"ל.

ונפש בעור הרשע, אשר בשור ההוא, הוא שהיה צווח ואומר, אלה אלהיך ישראל, כמ"ש חז"ל. גם ז"ס מ"ש חז"ל, שהאכילוהו עשבים, כמש"ה (תהלים ק"ו) כתבנית שור אוכל עשב. והענין הוא, כי כיון שהיה מגולגל בצומח

[ריב] וכתב המק"מ שהוא רמו כאן למש"כ רבנו האריז"ל בשער הפסוקים - פרשת תשא וז"ל: ענין העגל, צריך לדעת כונת הערב רב מה היתה, בעשותם עתה זה העגל. כבר הודעתך בפסוק ויקם מלך חדש על מצרים, ענין בלעם, וענין הערב רב, איך הם מן הסיגים והזוהמא של מרע"ה, אשר נשמתו היתה מן הדעת עצמו דו"א, מבחי' מוחין דאבא. אבל עדיין היה בהם תערובת גיצוצות קדושה, ולכן נזדרז משה בכל כחו, להכניס הערב רב תחת כנפי השכינה. וכן מצינו בבלעם, שארו"ל עליו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, בישראל לא קם, ובאומות העולם קם, ומנו בלעם. גם הודעתך בפסוק ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה, כי לבן הארמי נתגלגל בבלעם בן בעור, כי בעור הוא בנו של לבן, ואביו של בלעם. והנה כל אותה המשפחה, הם משורש אחד הנזכר, שהם סיגי נשמת מרע"ה. והם, לבן, ובעור, ובלעם, ובניו יונס ויומברוס, הנז' בסוף בפרשת תשא. ולכן כלם היו קוסמים ומנחשים גדולים, לא היו כמותם בעולם.

וכבר הודעתך בשער הגלגולים, וכן במצות ברכת המזון, בפרשת עקב, ענין המגולגלים בכל ד' בחינות, שהם, 'דומם, 'צומח, 'חי, 'מדבר. גם הודעתך שם, כי לכל בחי' מאלו יש זמן קצוב להם, לעלות משם למעלה יתירה. והנה זמן המגולגלים בצומח, הוא בד' חדשים ראשונים, שהם, ניסן, אייר, סיון, תמוז. והם עולים ומתגלגלים כבעל חי. והנה בעור אביו

וְלֹא שִׁבְעַת זַיְנֵי דָגָן, לֵית לִיָּהּ בְּהוּ חוּלְקָא, וְלֹא יָאוֹת לִיָּהּ לְמַהוּי תַּמּוֹן כִּי הִנֵּה אֵינן הַקְּלִי' נִיזוּנִים אֲלֵא רַק מִפְּסוּלַת הַלֶּחֶם שֶׁהוּא הָעֵשֶׂב וְהַמּוֹץ וְהֵם לֹא נִיזוּנִים מִשִּׁבְעַת מִינֵי הַדָּגָן [ור"ג] שֶׁל הַקְּדוּשָׁה כִּי בּוֹזֵה אֵינן לָהֶם חֶלֶק וְלֹא רֵאוּי לָהֶם לֵהוּיֹת שֶׁם כֻּלָּל (אֲמַת לִיעֶקֶב).

חוזר לענין סילוק המוחין ומסביר שבכל יום ויום ובכל תפילה ותפילה באים מוחין חדשים

מִדְּוֹכַת־יָהוּ, וְאַלְיֵן יִתְבִּין בְּדוֹכַת־יָהוּ, עַד לָא נִפְקִי אֲלֵינן, וְמִינֵין אֲלֵינן [רי"ד] וְנִעַתִיק אֶת מַה שְּׁבִיאָרְנוּ לְעֵיל

שהנה אחר המנחה שמסתלקים המוחין מז"א שאז המוחין עולים ממקומם, דהיינו שהרשימו של המוחין עולים על ראש ז"א והמוחין הפנימיים שהיו בסוד מקיפים על ראשו כל היום, הם עולים למעלה יותר ממקומם שהיו בו קודם לכן, ואז אח"כ מגיעים אלו הבחינות האחרות של המוחין של התפילה הבאה ויושבים במקום המוחין האחרים

אור הרשב"י

[רי"ד] מאמר זה התבאר לעיל בדף ק"ע ע"ב על פי מה שכתב הגר"א ביהל אור שמאמר זה שייך למש"כ לעיל בדף ק"ע ע"ב שלאחר שמסתיים המאמר במש"כ 'ואתמרון ולא ידיע בהי אתר' צריך להוסיף את מש"כ לעיל בדף קס"ו ע"א אל"ן הכא ואל"ן הכא וסלקי ונחתי כדקדמיתא אל"ן סלקין ואח"כ ממשיך מאמר זה מדוכותיהו ואל"ן יתבין וכו' ואנו ביארנהו ע"פ האמת ליעקב שביאר את תחילת המאמר בענין סילוק המוחין.

ובעשבים, היה אוכל מהם, להעתיק משם בחי' נפשו המגולגלת שם, וע"י אכילתו אותם, יהזרו אבר מאברי השור החי הוא, ויעלה מצומח לבעל חי. וכל זה, ע"י כח הקסמים שלהם. ולכן עשו העגל הזה בחדש תמוז, שהוא החדש האחרון של זמן גלגול עליית הצומח אל מדרגת בעל חי.

[ור"ג] והנה כאן הוזהר סובר שגם אורו ודוחן הם מיני דגן ולא רק חיטה שעורה כוסמין שיבולת שועל ושיפון (הרמ"ז בלק קפ"ט ע"א).